

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obo/24/2015
Identifikačné číslo spisu:	7008201805
Dátum vydania rozhodnutia:	09.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7008201805.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v žalobcu TAJANA, s. r. o., Giraltovce, Dukelská 58/65, IČO: 31 703 585, zastúpeného AK Tarabčák, s. r. o., Hlavná 13, Prešov, IČO: 36 859 109, proti žalovanému Ing. Miroslav Pelák, Bardejov - Nová Ves, Lipová 4, správca konkurznej podstaty úpadcu SVOJPOMOC, spotrebné družstvo Bardejov, Štefánikova 682/4, IČO: 31 732 305, zastúpenému AK JUDr. Ladislav Jančí, s. r. o., Dončova 1451/21, Ružomberok, o vylúčení veci z konkurznej podstaty, na odvolania žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 11. júla 2013, č. k. 4Cbi/18/2008-408 a proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 13. marca 2015, č. k. 4Cbi/18/2008-445, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 11. júla 2013, č. k. 4Cbi/18/2008-408 a napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 13. marca 2015, č. k. 4Cbi/18/2008-445 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 11. júla 2013, č. k. 4Cbi/18/2008-408 žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 9 833,11 eur náhrady trov konania.
2. Rozhodol tak s odôvodnením, že platnosť či neplatnosť právneho úkonu sa posudzuje so zreteľom na okolnosti daného prípadu v okamihu, keď k právnemu úkonu došlo.
3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že kúpna zmluva z 12. júna 1997 je neplatná z dôvodu, že kupujúci žalobca sa uzavretím uvedenej kúpnej zmluvy snažil získať do vlastníctva nehnuteľnosť bez zaplataenia kúpnej ceny, čo je nepochybne v rozpore s dobrými mravmi. Týmto nezákonným postupom by kupujúci - žalobca získal do vlastníctva nehnuteľnosti bez zaplataenia ich kúpnej ceny, čím by došlo aj k zníženiu hodnoty konkurznej podstaty a tým zároveň aj k poškodeniu veriteľov.
4. Kúpnu zmluvou z 12. júna 1997 žalovaný predal a žalobca kúpil nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území obce B., okres R. evidované na LV č. X Okresného úradu vo R. - odbor katastrálny. Pretože uvedená kúpna zmluva je obsahovo zhodná so zmluvou, ktorej predmetom bola kúpa

nehnuteľnosti v katastrálnom území F., okres R., uvedené odôvodnenie neplatnosti tejto kúpnej zmluvy je rovnaké, ako u zmluvy pri predaji nehnuteľnosti v katastrálnom území F., okres R..

5. Ďalšou v poradí treťou kúpnu zmluvou je kúpna zmluva zo 16. júla 1997, predmetom ktorej sú nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území obce D., evidované na LV č. XXXX Okresného úradu - odbor katastrálny vo R.. Zmluvné strany kúpnu cenu dohodli v sume 1 293 260,-- Sk, ktorá mala byť realizovaná čiastočným započítaním úrokov z omeškania a zmluvnej pokuty z istiny 3 124 593,-- Sk, t. j. z prevzatého dlhu za Jednotu, spotrebné družstvo Bardejov.

6. Pretože aj táto kúpna zmluva je obsahovo zhodná s dvoma predchádzajúcimi kúpnymi zmluvami, dôvody neplatnosti tejto kúpnej zmluvy sú rovnaké ako u predchádzajúcich kúpnych zmlúv. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. novembra 2005, sp. zn. 20bo/319/2005, ktorým konštatoval, že Krajský súd v Košiciach správne zistil, že zmluva o postúpení pohľadávok, uzavretá medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou VIZOP, je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi podľa §39 Obchodného zákonníka. Ďalej z obsahu zápisnice zo 7. riadnej schôdze predstavenstva SVOJPOMOC spotrebné družstvo Bardejov z 23. júna 1997 vo Svidníku súd zistil, že predstavenstvo s vysporiadaním čiastky 3 124 593,-- Sk pozostávajúcou z 2 364 377,-- Sk + 760 216,-- Sk úroky a ďalšie započítané úroky nesúhlasilo. Predstavenstvo dospelo k jednoznačnému záveru, že nedošlo k právoplatnému nadobudnutiu pohľadávky od VIZOPU, s. r. o., Prešov, ani následne dohody o uznaní záväzku po lehote splatnosti a záznamu z 25. júla 1995 Jednotou SD Giraltovce.

7. Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd prvej inštancie dospel k záveru, že postup správcu konkurznej podstaty, ktorý do podstaty úpadcu zapísal nehnuteľnosti, bol správny, preto žalobu zamietol.

8. Na odvolanie žalobcu vec prejednal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie rozhodol rozsudkom z 22. januára 2015, č. k. 5Obo/39/2013-430 tak, že napadnutý rozsudok prvej inštancie potvrdil a v časti, ktorou rozhodol o náhrade trov konania zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie.

9. Rozhodnutie odôvodnil tým, že z obsahu článku II., označeného ako "Kúpna cena, splatnosť" zo všetkých troch kúpnych zmlúv, vyplýva, že kupujúci (žalobca) a predávajúci (úpadca) sú navzájom voči sebe veriteľom a dlžníkom.

10. Táto skutočnosť bola predmetom dokazovania v spore o určenie pravosti pohľadávky v sume 20 601 547,-- Sk, prihlásenej spoločnosťou TAJANA, s. r. o., v konkurze vedenom na majetok úpadcu SVOJPOMOC, spotrebné družstvo, Bardejov, vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 3Cb/535/2001 a v konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 2Obo/219/2005. Oba súdy zhodne dospeli k záveru, že zmluva o postúpení pohľadávok z 29. júna 1995 spolu so zmluvou o odplate, ktorú uzavrela TAJANA, s. r. o., s postupcom VIZOP, s. r. o., Nitra, je v rozpore s dobrými mravmi, a preto je podľa § 39 Občianskeho zák. neplatná. Uvedené právne závery právoplatne ukončeného súdneho konania si v tomto konaní súd prvého stupňa osvojil a dospel k záveru, že žalobca nie je veriteľom spotrebného družstva SVOJPOMOC, Bardejov a pohľadávka, ktorú deklaroval v kúpnych zmluvách ako svoju pohľadávku, nie je jeho pohľadávka. Po preskúmaní písomných dôkazov doložených do spisu účastníkmi konania, si záver súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojil aj odvolací súd.

11. Odvolací súd dohodu o vzájomnom započítaní pohľadávok, obsiahnutú v kúpnych zmluvách, považoval za neplatnú aj v zmysle ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zák. Uviedol, že ako vyplýva z kúpnych zmlúv, pohľadávky predávajúceho (t. č. úpadcu) predstavujú kúpne ceny nehnuteľností, a to: 950 000,-- Sk, 1 293 260,-- Sk a 2 299 000,-- Sk, ich súčet je 4 542 260,-- Sk. Pohľadávka kupujúceho, ktorá bola uplatnená na započítanie, je identifikovaná vo všetkých troch zmluvách rovnako, a to takto: „3 124 593,-- Sk, čo predstavuje istinu vo výške podľa právoplatného rozhodnutia súdu, pokiaľ ide o úroky z omeškania a zmluvnú pokutu z istiny 3 124 593,-- Sk." Takto uvedená pohľadávka kupujúceho (teraz žalobcu) je nejasná a neurčitá, pokiaľ ide o výšku, v akej sa započítava na jednotlivé kúpne ceny v konkrétnej kúpnej zmluve, navyše súčet všetkých troch kúpnych cien predávaných nehnuteľností, ktoré majú byť započítané proti pohľadávke kupujúceho, je vyšší o viac ako jeden milión

Sk ako pohľadávka kupujúceho. Neurčitosť právneho úkonu nesie so sebou jeho neplatnosť (§ 37 ods. 1 Obč. zák.). Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne posúdil dohodu o započítaní ako neplatnú, pretože nespĺňa náležitosti určitosti a presnej identifikácie pohľadávky na započítanie. Preto k zániku pohľadávky predávajúceho nedošlo započítaním vzájomných pohľadávok a nebolo preukázané ani, žeby kúpna cena predmetných nehnuteľností zanikla zaplatením. V dôsledku synalagmatickej povahy kúpnej zmluvy musia zmluvné strany, ak sa nedohodli inak, plniť si navzájom, zámenou plnenia za plnenie. Ak nedošlo k zaplateniu kúpnej ceny nehnuteľností, potom správca konkurznej podstaty postupoval správne, keď sporné nehnuteľnosti zapísal do konkurznej podstaty.

12. Odvolací súd ďalej konštatoval, že v k. ú. F., predmetom kúpnej zmluvy z 12. júna 1997, č. V 347/97 bola len ubytovňa stojaca na parcele č. XXX/X, preto správca konkurznej podstaty mohol zapísať a aj zapísal do konkurznej podstaty len uvedenú nehnuteľnosť a parc. č.: XXX/X., XXX/X a XXX/X do konkurznej podstaty neboli zaradené, preto nebolo možné rozhodnúť o ich vylúčení.

13. Pokiaľ žalobcovia namietali nedostatky týkajúce sa odôvodnenia napadnutého rozsudku, odvolací súd im prisvedčil, že právo účastníka na riadne odôvodnenie rozhodnutia je jednoznačne takým procesným právom, ktoré mu je v občianskom súdnom konaní priznané za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Jedným z dôvodov, prečo právo účastníka konania je takým právom, je to, že súd je povinný odôvodniť svoje rozhodnutie aj v rámci verejného vyhlásenia rozhodnutia. Práve prítomnosť verejnosti a prítomnosť účastníkov konania je jednou zo záruk, že odôvodnenie rozhodnutia súdu nebude svojvoľným a arbitrárnym. V prejednávanej veci podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie dostatočne vysporiadal so všetkými skutočnosťami pre rozhodnutie rozhodujúcimi, preto námietku arbitrárnosti rozhodnutia zo strany odvolateľa vyhodnotil ako nedôvodnú.

14. Odvolací súd konštatoval, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba zamietnutá, je vecne správne, preto odvolací súd v tejto časti napadnuté rozhodnutie podľa ust. § 219 O. s. p. potvrdil.

15. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Namietal predovšetkým nedostatkom v odôvodnení rozhodnutia, nevykonanie niektorých navrhovaných dôkazov, a to právoplatných rozsudkov súdov, vydaných v súvisiacich konaniach. Nedostatok videl aj v tom, že sa súd prvej inštancie vôbec nezmienil o podstatnom dôkaze pre rozhodnutie, vykonanom zákonným spôsobom, a to o výsluchu svedka Ing. A. F. zo 14. marca 2013.

16. Po rozhodnutí odvolacieho súdu Krajský súd v Košiciach, ako súd prvej inštancie uznesením z 13. marca 2015, č. k. 4Cbi/18/2008-445 rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 1 321,38 eur náhrady trov konania. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na rozsudok súdu prvej inštancie a potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, podľa ktorých bol v konaní úspešný žalovaný. Preto poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. rozhodol o náhrade trov konania úspešnému žalovanému v konaní a priznal mu náhradu trov voči neúspešnému účastníkovi - žalobcovi tak, ako je vyčíslená vo výroku uznesenia.

17. S týmto rozhodnutím sa neuspokojili žalobca a žalovaný a podali proti nemu odvolania.

18. Žalobca žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil predovšetkým vecnou nesprávnosťou rozhodnutia, podľa neho súd prvej inštancie neoprávnene priznal žalobcovi náhradu trov v 1 za odvolanie proti uzneseniu zo 4. decembra 2012, náhradu za PHM za cestu osobným automobilom, cestovné vlakom Ružomberok-Košice a späť a DPH aj z cestovného. Napokon za dôležité považoval to, že proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie, ktorá skutočnosť môže mať význam aj na rozhodnutie o trovách konania.

19. Žalovaný v odvolaní proti rozhodnutiu o trovách konania namietal predovšetkým nesprávnosť ustálenia hodnoty základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci. Hodnota vecí, ktoré sú predmetom sporu, podľa jeho názoru je 240 553,50 eur, z čoho sadzba za jeden úkon právnej pomoci je 904,61 eur a trovy konania na súde prvého stupňa požaduje v celkovej sume 9 833,11 eur. Trovy odvolacieho konania v sume 1 094,90 eur. Žiada preto, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie o trovách konania tak, že žalobcovi uloží povinnosť zaplatiť mu 10 928,01 eur, resp. napadnuté uznesenie zruší a vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací po preskúmaní napadnutého rozsudku

odvolacieho súdu uznesením z 30. júna 2016, č. k. 1ObdoV/12/2015-476 rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

21. V zrušujúcom uznesení dovolací súd uviedol, že odvolací súd nechal bez povšimnutia žiadosť žalobcu v podanom odvolaní, aby mu písomnosti boli doručované elektronickými prostriedkami. Síce oznámil verejné vyhlásenie rozsudku na úradnej tabuli súdu, avšak o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku neupovedomil právneho zástupcu žalobcu elektronickými prostriedkami. Ďalej uviedol, že odvolanie žalobca podal 29. júla 2013, pred účinnosťou opatrenia č. 10, ktorým bola do senátu 5“O“ pridelená JUDr. Lenka Praženková ako tretí člen senátu. Z uvedeného dôvodu tretí člen senátu mal byť doplnený sudcom zo zastupujúceho senátu, a to JUDr. Janou Hullovou.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, podľa § 470 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C. s. p.) prejednal podané odvolania podľa § 379 C. s. p. a § 380 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolania proti rozsudku a proti uzneseniu sú dôvodné.

23. Odvolanie žalobcu proti rozsudku a odvolania žalobcu a žalovaného proti uzneseniu boli podané pred 1. júlom 2016, teda za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.), odvolací súd preto postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. a posudzoval právne účinky týchto odvolaní v zmysle príslušných ustanovení O. s. p.

24. Odvolací súd po tom, ako mu bola vec vrátená dovolacím súdom na ďalšie konanie, mal v zmysle záverov dovolacieho súdu vec prejednať v zákonnom senáte, a to v zložení: JUDr. Anna Marková, JUDr. Darina Ličková a JUDr. Jana Hullová. Po oboznámení sa s dovolacím rozhodnutím, ako aj Rozvrhom práce na rok 2016, kedy mu bola vec vrátená na ďalšie konanie, odvolací súd zistil, že JUDr. Jana Hullová v prejednávanej veci bola členkou 5-členného dovolacieho senátu a ako členka dovolacieho senátu, vec nemôže rozhodovať aj ako členka 3-členného odvolacieho senátu, lebo v zmysle ustanovenia § 14 ods. 2 O. s. p. je z rozhodovania vylúčená. V čase rozhodovania odvolacieho súdu JUDr. Lenka Praženková bola riadnou členkou senátu 5“O“ a bola jeho riadnou členkou aj v čase vrátenia veci dovolacím súdom na ďalšie konanie, preto odvolací súd vec prejednal v zložení senátu tak, ako bol určený rozvrhom práce na rok 2016.

25. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že námietka nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku je dôvodná. Žalobca v priebehu odvolacieho, ako aj dovolacieho konania namietal, že sudy nesprávne vyhodnotili kúpnu zmluvu V 346/97 z 12. júna 1997 o predaji nehnuteľností v k. ú. B. a kúpnu zmluvu V 347/97 o predaji nehnuteľností v k. ú. F. v časti o cene nehnuteľností, pretože kúpne zmluvy neobsahujú dohodu o započítaní, medzi zmluvnými stranami bol dohodnutý iba spôsob, akým dôjde k vysporiadaniu záväzkov kupujúceho. Preto žalobca tvrdí, že odôvodnenie rozhodnutia odkazuje na neexistujúce dojednanie v zmluve. Sudy z takto nesprávneho výkladu urobili záver, že zmluvy sú neplatné z dôvodu, že kupujúci sa snažil získať do vlastníctva nehnuteľnosti bez zaplatenia kúpnej ceny, čo by nepochybne malo byť v rozpore s dobrými mravmi. Tvrdí, že tento záver súdu nezodpovedá vykonaným dôkazom a je v rozpore so skutkovým stavom, lebo je v rozpore s výpoveďou svedka Ing. F., ktorý bol vypočutý ako svedok 14. marca 2013. Bude preto úlohou súdu prvej inštancie vyhodnotiť výpoveď svedka Ing. C. F., nar. XX. XX. XXXX (č. l. 345), ako aj výpis z uznesenia zo 7. riadnej schôdze predstavenstva Svojpomoc SD Bardejov z 23. júna 1997 (č. l. 353) a až po doplnení dokazovania zameraného na splnenie povinnosti kupujúceho zaplatiť kúpnu cenu, dohodnutú vo vyššie uvedených kúpnych zmluvách, vo veci rozhodne.

26. Ďalej žalobca namietal, že súd sa v rozsudku nevysporiadal s tým, či zápis do konkurznej podstaty spôsobom, akým bol vykonaný, mohol vyvolať účinky a následky predpokladané v ustanoveniach § 18, § 19 a § 27 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. (ďalej len ZKV). Správca zapísal do konkurznej podstaty sporné nehnuteľnosti s poznámkou: „uvedený majetok zapisujem do konkurznej podstaty s poznámkou, lebo o ňom je vedený spor na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 6C 376/2000 a 5C 905/2000.“ Žalobca uvedenú poznámku považuje za pochybnosť o dôvodnosti zápisu. Právoplatné rozhodnutia v uvedených sporoch sú preto dôležité aj pre rozhodnutie o vylúčení predmetných nehnuteľností z konkurznej podstaty. Taktiež za dôležitý dôkaz žalobca považuje aj list právneho zástupcu JEDNOTY, s. d., Bardejov z 12. januára 1998 o splnení nárokov zo strany JEDNOTA, s. d., Bardejov cesionárovi - TAJANA, s. r. o. Je preto potrebné doplniť dokazovanie, aj pokiaľ ide o tieto listinné dôkazy a vyhodnotiť ich jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach.

27. Požiadavka, aby rozhodnutie bolo riadne odôvodnené, patrí medzi základné atribúty spravodlivého procesu. Za nedostatočne zdôvodnený rozsudok možno považovať rozsudok, kde dôvody úplne alebo čiastočne absentujú, alebo kde je extrémny nesúlad medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, prípadne, kde právne závery zo skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú, alebo zistenia sú uvedené len všeobecne, súhrnne bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvedené. Aby sa nedostatok dôvodov dal posúdiť ako porušenie spravodlivého súdneho procesu, ktoré je neakceptovateľné a stane sa dôvodom pre zrušenie rozhodnutia, musí dosiahnuť určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.
28. Keďže súd prvej inštancie nedostatočne vyriešil základný predpoklad žaloby o vylúčenie predmetných nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu SVOJPOMOC SD, Bardejov, tým, že nevyhodnotil aj vyššie uvedené dôkazy, možno uzavrieť, že napadnutý rozsudok je postihnutý vadou spravodlivého súdneho procesu a toto pochybenie nie je možné napraviť odvolacím súdom.
29. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ C. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 C. s. p.). Až po doplnení dokazovania v naznačenom smere, bude sa zaoberať dôvodnosťou skutkových a právnych tvrdení strán, čo riadne a presvedčivo vo svojom rozhodnutí zdôvodní.
30. O nároku na náhradu trov konania na súde prvého stupňa a na odvolacom súde súd prvej inštancie znovu rozhodne v novom rozhodnutí vo veci (§ 396 ods. 3 C. s. p.), preto odvolací súd zrušil aj rozhodnutie o náhrade trov konania.
31. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou, alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštalácie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).